

Universitätsbibliothek Paderborn

Tractatvs De Necessitate Et Modo Ministrandi Sacramenta Tempore pestis

Chapeauville, Jean

Mogvntiæ, 1612

4. An poßit aduocare nominatim exco[m]municatum suspensum,
irregularēm, realiter degradatum hæreticum?

urn:nbn:de:hbz:466:1-41077

store vel superiore, ergo nec licebit illi in articulo mortis.

R^g. Negando consequentiam: Est enim maxima ratio diuersitatis inter articulum mortis & alias necessitates, quia in illo ab sente (**a**) pastore, sicuti propter urgente*m*
a arg.c quod in te, de pœn. necessitatem, licet cuicunque sacerdoti beneficium absolutionis impendere; ita etiam licet hoc sacramentum ministrare, etiamsi non habeant ad hoc speciale*m*
& remiss. facultatem à pastore concessam: aliis vero casibus, quibus ea non inest necessitas, non licet, nisi supposita aliqua facultate vel pr*u*ilegio ministrandi,

Q V A E S T I O . IV.

An etiam possit aduocare nominatum excommunicatum, suspensum, irregularem, realiter degradatum hæreticum?

Quæstionis explicatio.

SI non defuerunt qui negarent huiusmodi posse aduocari in necessitate baptismi & poenitentiae, mirandum non est
b Durand. non defuisse (**b**) qui negarent posse vocari
& Palud. in 4. dist. 13. in necessitate huius sacramenti, quod (ut diximus) non est tantæ necessitatis, sicut præcedentia: Horum occasione queritur, an in necessitate huius sacramenti possint tales

tales in defectum aliorum aduocari?

Responsio.

POSSUNT: secluso periculo scandali publici, aut infamiae religionis aut similis alterius periculi, quia pœnitentia & Eucharistia quoad hoc in (a) iure æquiparantur: a c. Quod in te. de pœnit. & remiss. Sicut ergo pro sacramento pœnitentiæ in necessitate vocantur quicumque sacerdotes, quantumuis præcisi & hæretici; ita etiam vocari poterunt pro sacramento Eucharistiae. Neque hoc in fauorem hæretorum, & huiusmodi malorum ministrorum sed solum ipsorum fidelium in necessitate existentium: sic enim censuræ latæ sunt in oditum iniquiorum, ut non cedant in grauissimum detrimentum bonorum fidelium.

Dixi: (*secluso periculo scandali aut infamiae religionis*) quia illis positis nullo pacto licet, ut notum est.

Dices, (b) D. Gregorius laudat Hermenius lib. 6. Diagildum, eo, quod in fine vitæ noluit ab hæretico Eucharistiam accipere. log. c. 31. Et habetur in c. superueniente, q. 1. c. vlt.

R. Fuisse tunc periculum infamiae religionis & aliorum incommodorum, quæ recensuimus, quantum ex historiis colligi potest, & ideo merito laudatur, tum ob rectam intentionem, tum ob prudentem actionem, qualis Catholicum & sanctum PrincipeM decebat.

QV A-